

Het Boek

Bresjith

hoofdstuk IX

Jakob ben Luria

uitgewerkt door

Abraham den Dunnen

@Copyright: Jitzak Luria Academie, Rotterdam/Oosterhout, Netherlands

Het Boek Bresjith

een uitleg van

Jakob ben Luria

hoofdstuk IX

uitgewerkt door

Abraham den Dunnen

Versie 1.0

@Copyright* - Jitzak Luria Academie

<http://www.luriaacademie.eu>

* Het is alleen toegestaan uit dit geschrift beperkt te citeren en wel, wanneer daarbij duidelijk dit boek als bron vermeld wordt met de titel "**Het Boek Bresjith**", met de auteur "**Jakob ben Luria**" en met de uitgever "**de Stichting Jitzak Luria Academie, Rotterdam**". Alle andere rechten voorbehouden. De Jitzak Luria Academie is een niet winstgeïntereerde organisatie; wij verzoeken u ons werk te ondersteunen door onze kopieerrechten te respecteren.

St. Jitzak Luria Academie
Rotterdam/Oosterhout
Nederland/Netherlands

<http://www.luriaacademie.eu>

Hoofdstuk IX

a. Een nieuwe heilsgeschiedenis

Te lezen was (=> 1e hfdst) dat de eerste zeven hoofdstukken van de thora parallel met de zeven scheppingsdagen en het achtste hoofdstuk weer parallel met het eerste hoofdstuk van de thora loopt en een nieuw begin vormt. Waar dan in het tweede hoofdstuk van de thora het ontstaan van man en vrouw en daarmee de aardse mensheid wordt beschreven, begint in het negende hoofdstuk van de thora de mensheid van voren af aan:

אדם וחוה	- Adam en Eva	70
אם	- moeder(schap)	41

(Gen 9:1): וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת נֹחַ וְאֶת בְּנָיו וַיֹּאמֶר לָהֶם פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת הָאָרֶץ
en zegende de Eeuwige Noach en zijn zonen en sprak tot hen: **weest vruchtbaar** en **vermeerder u** en **vult de aarde**

2870 = **70 x 41**

- **de mensheid na de zondvloed opgesomd in 70 wereldvolkeren** (=> 10e hfdst)

De eerste acht hoofdstukken van de thora vormen aldus een eerste heilsgeschiedenis en met het negende hoofdstuk vangt met een nieuwe wereldbevolking:

ט de negende letter = "tet" heeft als teken de "baarmoeder"

- een nieuwe heilsgeschiedenis aan.

b. De nieuwe voedingsvoorschriften

In de "ark van het Woord Gods" komt de mens ook omtrent alledaagsheden als eten en kleding en woninginrichting en muziek en beeldende kunst tot veranderde inzichten. Alles wat men tot zich neemt evenals alles wat men produceert en uitstraalt en anderen tot zich nemen is "voedsel". Al het zijnde bestaat uit straling en straalt uit = "zijn uitstraling" en absorbeert straling. En zo worden in de thora alle levensaspecten en ook welke met smaak te maken hebben zoals kleding en het uitzien van de eigen leefomgeving:

het gezegde "omtrent smaak valt niet te twisten" wordt vaak gebezigd om slechte smaak zo niet slechte geest te rechtvaardigen. Zo hoopt de auteur van dit boek in een andere uitgave met betrekking tot muziek aan te tonen dat zeer wel een muziekstuk aan de hand van objectieve facetten als interval- en accoordverloop naar sfeer en geest te analyseren is. Ook muziek kan "rein" of "onrein" in bijbelse zin zijn

- in voedselvoorschriften samengevat. Waar in de thora de ontwikkeling van de mens op telkens hoger niveau is beschreven, wordt daarom in haar *hetzelfde gelijke voedselvoorschrift* in telkens gedifferentieerdere vorm omschreven. Er is derhalve geen sprake van gewijzigde voedselvoorschriften als vaak gedacht en zo ook niet van een "eerst geen vlees en later wel vlees mogen eten".

Het eerste voedselvoorschrift namelijk vat alle verordening in meest compact vorm samen en werd de nog niet vleselijke hemelse mens meegegeven (Gen 1:29):

zaad zaaiend groen en zaad zaaiende boomvruchten zal men eten

Dit voorschrift stelt als alles overkoepelende voorwaarde voor het eten dat men bij al het tot zich nemen op de in het zaad van de derde scheppingsdag vervatte vormen = de zin en het wezen van al het materiële (=> 1e hfdst) bedacht zal zijn.

Het tweede voedselvoorschrift omschrijft dit eerste voedselvoorschrift in reeds wat gedifferentieerdere vorm voor nu de aan het begin van zijn weg door dit leven staande vles-

lijke mens, terwijl het voorschrift omtrent de "zaad zaaiende boomvruchten" als volgt geprecieerd wordt (Gen 2:16/17):

van iedere boom van de tuin zal men zeker eten (=> 3e hfdst)

van de boom van kennis van goed en kwaad zal men niet eten (=> 3e hfdst)

Niet zal men direkt willen plukken = "stelen", maar de bomen van kennis en van het leven zal men deelachtig worden door de weg des levens te gaan. Want alleen in alle facetten van het leven zijn beide bomen centraal in het midden vervat (=> 2e+3e hfdst).

Na de "volledige tijd van 365 dagen" (=> 8e hfdst) aanrijpen in de ark van het Woord Gods wordt dit voedselvoorschrift in weer uitgebreidere vorm omschreven (Gen 9:3-6):

al het wemelende met leven in zich en het groene kruid zal men eten

vlees met zijn bloed = zijn ziel zal men niet eten

Het gaat hier opnieuw om het gaan van de volledige weg des levens = "alles eten". Echter zal men zich niet toe willen eigenen = "stelen", want de bezieling van alles = "het bloed" bestaat uit het ademen Gods. Ook het direkt willen plukken van de bomen in het midden is een "eten van leven met het bloed in zich", want het zich eigen willen maken buiten de weg der ontwikkeling om is een greep naar het uiterlijke, is een greep naar de materie zelf. Het zich eigen maken middels ontwikkeling is een *deelachtig worden* van de geestelijke zijde van al het bestaande.

In de volledige leer als gegeven in de Sinaiwoestijn verkrijgen dan tenslotte dezelfde voedselvoorschriften hun volledig gedifferentieerde vorm terwijl "al het wemelende met leven in zich" geprecieerd wordt met (Lev 11e hfdst):

een opsomming van de reine dieren welke men zal eten

een opsomming van de onreine dieren welke men niet zal eten

Alles is voedsel en zo omvatten alle voedselvoorschriften alle aspecten van het leven. Zij allen en zo ook de aspecten omtrent het eten van vlees zijn vanaf eerste begin ermee samengevat dat de mens "het zaad zaaiende" zal eten en "het niet zaad zaaiende" hij niet zal eten. In alles wat men doet en men tot zich neemt zal men op de zin en schepingsbedoelingen Gods achter het gegetene achten, want het wezen der dingen zijn de vormen zoals door God zij in hun oorspronkelijkheid in het zaad van de derde schepingsdag zijn vervat (=> 1e hfdst). Een eten naar de zin en bedoeling van de schepping brengt de vrucht der schepping voort en "in die vrucht is weer het zaad gelegen" (Gen 1:12). Men zal met de bedoelingen Gods in het achterhoofd van de schepping gebruik maken en geen "varkensvoer" (NT) consumeren:

de auteur van dit boek ziet het als noodzaak om hier ook sport en spel ter discussie te stellen. Sport kent als enige spanningsfaktor "het beter moeten zijn dan de ander" en is daarmee alleen een vorm van wedijver, terwijl lichaamsbeweging men op vele zinnigere en voor het lichaam minder schadelijke manieren kan hebben. Spel en spelen zijn een gemakzuchtige vervanging van de uit het ontdekken van de schoonheden en bijzonderheden van de schepping voortkomende vreugdes. Men *zal zich moeite geven* om te bestuderen en te onderzoeken en de talloze en veelzijdige vreugdegaven Gods niet verachten door zijn tijd met het surrogaat van de tegenstander te verdoen. Want het spelen van jonge dieren en van kinderen zal men niet verwarren met sport en spel van volwassenen. Het eerste is een *eerste* ontdekken op laagste materiële niveau, zoals een ontdekken van de talloze mogelijkheden van spieren. Zij is daarmee weliswaar ook een vreugde aan de schepping Gods, maar als gevolg van een leerproces op laagste niveau. Dieren blijven in die fase niet steken en ook de mens zal naar volwassenheid streven

Het derde voedselvoorschrift van direkt na de zondvloed geeft het toegenomen bewustzijn van de in de ark van het Woord Gods verkerend mens weer dat de bezieling van al het zijnde inspanning Gods en daarmee eigendom Gods is. Vanaf het draaien van elektronen om protonen totaan het ademen van planten en dieren en mensen bestaat al het zijnde dankzij de "bloedsomloop Gods" (Gen 9:5):

want met zekerheid: jullie bloed van jullie zielen zal ik (terug) opeisen van de hand van al het levende/jeder dier zal ik hem opeisen en van de hand van de mens, van de hand van een ieder zijn broeder zal ik opeisen de ziel van de mens

Men zal bij zijn consumeren zich niet het leven zelf toe willen eigenen, anders dan Kanaän als jongste zoon van Noach beslag op de geestelijke erfenis van zijn vader wilde leggen. Want acht individuen = 8 x 222 en niet één heerser = 1 x 222 verlieten de ark (=> onder):

(Gen 9:24):	בנו הקטן zijn jongste zoon	222	- was Kanaän
	בכר eerstgeborene	222	- was <i>niet</i> Kanaän
(Gen 9:5):	מיד איש אחיו אדרש את נפש האדם van de hand van een ieder zijn broeder zal ik opeisen de ziel van de mens	1776 = 8 x 222	

De bezieling van mensen en dieren en planten en zelfs van de schijnbaar levenloze dingen is deel van de bloedsomloop Gods:

zo is het draaien van electronen in hun laagste energiebanen schijnbaar zonder verlies van energie er o.i. niet afdoende mee verklaard dat "zij dan niet meer energie kunnen verliezen". O.i. houdt een "ademen Gods" de "bloedsomloop" van de krachtbanen van al het zijnde in stand

Men zal derhalve ook de medemens niet willen overheersen = "hem willen bezitten" = "vergieten van bloed" = "het negeren van de goddelijke initiaal van de werkelijke bezitter":

(Gen 9:5): *jullie bloed van jullie zielen zal ik opeisen*

(Ex 21:16): *wie iemand steelt ... zal zeker sterven*

Het 6e vers bevestigt tevens in getalwaarde de spreuk van Lamech (Gen 4:23), waar Enos met gemakzuchtige heilsbeloften zijn eigen religieuze koninkrijk trachtte op te bouwen = "het ontvreemden van de mens aan God" = "het zeventig en zeven te wreken geestelijke ombrengen" (=> 4e hfdst):

(Gen 9:6):	שפך דם האדם באדם דמו ישפך vergietend bloed van de mens door de mens zijn bloed zal vergoten worden	1001 = 77 x 13 - (70 + 7) x 13
	שפך דם האדם (de) vergietend(e) bloed van de mens	494 = 38 x 13
	באדם דמו ישפך door de mens zijn bloed zal vergoten worden	507 = 39 x 13 - de Alenige als de Ene meer = 39

Een iedere mens is Gods liefde:

אהבה   liefde   **13**

- en het ombrengen van deze = 38 x 13 zal altijd zijn meerdere vinden in het omgebracht worden = 39 x 13 door de "God als de Ene over zijn schepselen wakende meer". Wie de adem Gods als de bezieling van al het levende eerbiedigt:

(Gen 1:20): נפש - ziel 430 = **(4 x 86) + (1 x 86)**

(Gen 1:1): אלהים - Elohiem = God de Zijnde 86 = **1 x 86**

=> **het materiële deel 4 x 86 als de goddelijke materie** (=> 2e hfdst)

=> **het immateriële deel 1 x 86 als de levensadem van de Eeuwige** (=> 2e hfdst)

- zal overeenkomstig het voorschrift Gen 9:4 ook het eten van dieren "met nog het bloed als hun bezieling in zich" verafschuwen. Het laatste wil zeggen dat men niet nog levende dieren zal eten:

de bloedsomloop staat voor de bezieling van het leven

een mens met gevoel voor rein en onrein (=> onder) nuttigt in het geheel geen bloed en dat niet alleen omdat bloed zeer besmettelijk kan zijn. Het gevoel en de smaak gebieden het hem, als reeds woorden als "bloeddorstig" voor een ieder van dat een ieder van nature meegegeven leerpunt getuigen. Het warme stromende bloed is ook konkreet het meest tastbare deel van het leven van mens en dier en het te drinken of te nuttigen is een vorm van het al dan niet na de dood schenden zo niet zich toeëigenen van ander leven

Het voorschrift omtrent het vergieten van bloed vermeldt eerst de bezieling van dieren (Gen 9:5) en mondt dan uit in de waarschuwing om geen bloed van mensen naar het beeld Gods te vergieten (Gen 9:6). De volgorde is opnieuw die van het in het herkennen van de vrouw uitmondende benoemen van dieren door de mens, oftewel benadrukt nogmaals dat de evolutie vanaf het "benoemen der dieren" plaatsvindt (=> 2e hfdst). Al het levende vormt één geheel van het realiseren Gods vanaf de eerste oerkiemen totaan het "geworden zijn naar de gelijkenis Gods" en men zal al het leven achten. Derhalve zal vanwege het voorschrift in het 6e vers van "geen bloed van een mens te vergieten" men ook dieren niet *onnodig* doden, omdat overeenkomstig hetzelfde 6e vers:

naar het beeld Gods hij is

- en overeenkomstig genoemde "benoemen" dieren een "veeltrapsraket" op weg naar het worden naar dat beeld zijn. Tegelijk echter houdt het 6e vers een voorschrift tot beëindigen van leven in, namelijk wanneer zij het leven van anderen onterecht bedreigt. Zo moeten moordenaars wel een herkansing krijgen, maar niet op een wijze dat zij verder kunnen moorden. Men zal men overeenkomstig bovengenoemde 39 x 13 het handwerk van de 38 x 13 leggen en wanneer dat alleen door levensbeëindiging kan zal men dat geen moord noemen:

$39 \times 13 = 3 \times 13 \times 13 = \text{"liefde} = 13 \text{ t.o.v. een omgebrachte geliefde Gods} = 13\text{"}$

Het vierde voedselvoorschrift in het 11e hoofdstuk van het boek Leviticus omtrent "de reine en de onreine dieren" komt aan de orde wanneer de mens tot een vergaand bewustzijn omtrent de schepping Gods gekomen is. Hij weet dan dat behalve de schepper er ook een tegenstander bestaat welke dieren en dingen er "als de slang uit laat zien" (=> 3e hfdst) oftewel welke delen van de schepping en zo ook bepaalde dieren van hun oorsprong weg deed devolueren. Een in godskennis aangerijpte weet te onderscheiden tussen goddelijk en niet goddelijk en daarmee tussen rein en onrein, evenals betrouwbare niet naïeve vrienden en partners onder mensen zich niet door "slangepraat" van derden uit elkaar laten praten. En waar als gezegd de voedselvoorschriften ook met smaak en kleding en interesse en algehele doen en laten te maken hebben, maakt een geestelijk aangerijpt mens ook in al deze opzichten onderscheid tussen rein en onrein. Hij overlegt waarmee hij zich amuseert en hij consumeert niet klakkeloos en geeft zich niet aan de roes van drugs en drank en slechte muziek over en loopt in zovele dingen meer niet nog werelds ingestelde mensen achterna om er maar bij te horen.

c. De regenboog

De zeven scheppingsdagen zijn naar de vorm van de davidster ingedeeld (=> 1e hfdst) en die vorm en indeling zijn vaak in de thora en zo ook hier terug te vinden. Want niet alleen geluidsgolven en daarmee de toonsafstanden in de muziek (=> 1e hfdst) maar alle soorten van transversale of longitudinale golven volgen de indeling van de davidster, waar met één en dezelfde formule zij beschreven worden:

$$x = a.\cos(\omega t) + b.\sin(\omega t)$$

En zo volgen ook lichtgolven en daarmee de kleuren van de regenboog de indeling van de davidster. Want overeenkomstig de twee driehoeken van de davidster zijn er drie primaire kleuren = "de ene driehoek" en drie complementaire kleuren = "de tweede driehoek" welke kleuren tezamen wit licht als de zevende faktor = "het midden van de davidster" vormen:

evenals ieder paar van een primaire en complementaire kleur in hun uiterste tegenstelling tezamen wit licht opleveren

De zes kleuren "spannen *het* licht als zijnde wit licht temidden van hen op". Menigeen glimlacht heden ten dage over "de regenboog tussen de wolken als teken van het nooit meer vergaan van de gehele wereld door het water" (Gen 9:12-16). Dankzij juist de fysicistische benadering mag echter duidelijk zijn dat met haar kleuren zij het aan alle straling en golven ten grondslag liggende onvergankelijke scheppingsplan Gods weergeeft:

(Gen 9:13): קשת boog, regenboog 800 => 100 (ק) + 300 (ש) + 400 (ת)

de 100 van de eenheid Gods

de 300 en 400 van de 3 en 4 scheppingsdagen (=> 1e hfdst)

de 800 van de 8e dag van de onvergankelijke eeuwigheidszijde

Zij is de ultieme visualisering van het voornemen Gods tot voortzetting en uitvoering ten einde toe van zijn scheppingsplannen:

(Gen 9:16): והיתה הקשת בענן וראיתיה לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל נפש חיה בכל בשר אשר על הארץ 5220 = **90 x 58**

en zal zijn de boog in de bewolking en ik zal zien haar om te gedenken de bond van de eeuwigheid tussen de Eeuwige en tussen iedere ziel van leven onder alle vlees welke op de aarde (is)

למך Lamech => **welke het voorspelde** (Gen 5:29) **90**

נח Noach => **door wie het vervuld werd** **58**

Het met haar weergegeven scheppingsplan Gods *kan niet vernietigd worden* en daarmee is voortzetting van de schepping gegarandeerd.

d. De dronkenschap van Noach

Wie veel lief heeft maakt veel fouten en zo "plantte Noach een wijnberg":

(Gen 9:20): כרם - wijnberg **260** - Jahwe (יהוה) = **26**

- en hij dronk van zijn wijn:

(Gen 9:21): יין - wijn **70** - **de materie in zijn geheiligde vorm** (=> 2e hfdst)

- en hij werd dronken:

(Gen 9:21): וישכר - en hij werd dronken

536

De getalwaarde van het "en hij werd dronken" = 536 vat het gehele 12e vers = 5360 samen:

(Gen 9:12): ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן ביני וביניכם ובין כל נפש חיה אשר אתכם לדרת עולם
en sprak de Eeuwige dit het teken van de bond welke ik gevend tussen mij en tussen jullie en tussen iedere levende ziel welke met jullie voor geslachten van de eeuwigheid

5360

Want wie gedreven wordt door liefde voor mensen en aldus "een goddelijke wijnberg" = 260 plant om als "kleine dienaar" = 536 van "de bond Gods met al het levende" = 5360 te functioneren, zal de grenzen tussen het geestelijke en het materiële in al zijn facetten van omgangsnormen en terughoudendheid zoals ook in het lichamelijke verkeer niet uit het oog verliezen. Want ook gedrevenheid vanuit hogere motieven kan dronken maken:

(Gen 9:24): וייקץ נח מיינו
en ontwaakte Noach
van zijn wijn

390 = 15 x 26

- Jah (יה) = 15 x Jahwe (יהוה) = 26

(Gen 1:1): שמים
hemelen

390

menige café en kroeg heeft het woord "hemel" in zijn naam. Roes lijkt op hemelse beleving maar is een Ersatz zonder inhoud. Opmerkelijk in dit verband is ook het produceren van alcoholische dranken door kloosters

- wanneer men de teugels van hogere inspiratie niet in de hand houdt (= > tekstvak). Liefde gaat met kracht gepaard des te meer men er door gedreven wordt en aldus werd ook voor menige beter willende religieuze verzorger en leider van religieuze groepen die kracht "tot roes":

(Gen 9:24):	מיינו	נח
	van zijn wijn	Noach
	116 = 2 x 58	58

Vanuit de "dubbelheid 2 x 58 = 2 x Noach" kwam de "Noach = 1 x 58" weer tot zich. Het "dubbele zien" tijdens dronkenschap is hier in getalwaarde plastisch weergegeven. Ook in geestesvervoering kan men onafhankelijk praten getuige het gewauwel van menig religieus gedrevene en bij gebrek aan kritische instelling kan men ook "vanuit liefde alles op twee wijzen zien"

echte liefde acht ook de materiële grenzen omdat zij niet wil beschadigen. Lichamelijke omgang in het bijzonder is het in gang zetten van een geavanceerd machinecomplex zonder verdere weet en omkijken wanneer zij niet in een mogelijk zijnde en blijvende liefdesband ingehuld is

Noach was dronken van zijn toewijding tot mensen maar ontkleedde zich tenminste binnen zijn tent. Men zal het thoradeel naar zijn feitelijke boodschap begrijpen.

e. Kanaän en de naaktheid van Noach

Als gezegd had Noach evenals Abraham (= > 12e hfdst ff) en als iedere mens een lange weg af te leggen om tot geestelijke rijpheid te komen. Echter was hij een groot en rechtvaardig mens en een geliefde Gods.

De tegenstander Gods zoekt zelfrechtvaardiging door zulke mensen voor God op hun fouten aan te klagen. Niet alleen wil hij bewijzen dat uitsluitend egoïsme de drijfveer tot ontwikkeling van de schepping kan zijn en onzelfzuchtige toewijding die ontwikkeling niet tot stand kan brengen (= > 3e hfdst). En niet alleen wil hij bewijzen dat iedere onzelfzuchtige toewijding in werkelijkheid egoïsme is en uit "voor wat hoort wat" bestaat (= > 3e hfdst). Maar ter rechtvaardiging van eigen gedrag wil hij ook een ieder beter handelend wezen publiekelijk op zijn fouten onderuithalen om als "in werkelijkheid ook niet beter zijnde" ten toon te kunnen stellen. Zijn strijd heeft als inzet de rechtvaardiging van de eigen egoïstische keuze en daarmee zijn rehabilitering als "eerste engel over de schepping" of zijn ondergang. In het kader van die strijd stelt hij dat "Job alleen godsdienstig is om de

voorspoed welke God hem gaf" oftewel dat ook Job vanuit berekende zelfzucht en niet vanuit onzelfzuchtige toewijding God liefheeft (Job 1e hfdst). En in het kader van die strijd stelt hij zelfs dat God vanuit het alleen zelf groot willen zijn de mens zijn verordeningen geeft (= > 3e hfdst). Wanneer dan die beschuldigingen niet standhouden, rest hem om op de fouten van God toegewijde mensen te wijzen of naar de wijze van de vrienden van Job hen deze toe te dichten. Het omlaag halen van betere mensen om het eigen gedrag te rechtvaardigen is een kenmerk van de tegenstander Gods en van mensen van zijn geest en instelling en bij veel zo niet de meeste mensen maar niet bij God zijn hij en zijn trawanten er succesvol mee.

De tegenstander Gods is geen afstotelijk wangedrocht vol rariteiten en bizarriteiten als zo menige "ingewijde" slechts zijn eigen idioterie etaleert, maar zijn psyche is als die van mensen van eenzelfde verkeerde instelling (= > 3e hfdst). Als summum en samenvatting van dat soort mens wordt in de thora de zoon van Noach *Cham* genoemd. Reeds voor het in de ark gaan was Cham geen geheiligd mens (= > 7e hfdst) en aldus was het bekend maken van de naaktheid van zijn vader niet om deze bij zijn broeders belachelijk te maken. Want uiteraard hadden zij vaak genoeg een naakte man en diens geslachtsdeel gezien en zo was zijn doel het opkrikken van het eigen aanzien bij zijn broeders middels het omlaaghalen van hun gerenommeerde vader. Hij wilde aantonen dat *ook hun vader niet zo best was als zij dachten* en derhalve hij niet zo slecht was als zij meenden. De naaktheid van Noach was het moment van iedere nu eenmaal met fouten behepte mens dat op het moment van misstappen de "bedekking door de geest Gods voor even opgelicht wordt":

ערוה - naaktheid, zwakke plek

(Gen 42:9): ערות הארץ - de militair onbeschermdde plek van een land

Weliswaar zal men ook een rechtvaardig mens zijn fouten niet vergoeilijken, terwijl echter het ter zelfrechtvaardiging omlaag halen van een ander doet verlagen tot het niveau van de tegenstander Gods. Wie zich haast om als de broeders van Cham weg te zien en de "wereldse momenten" van een ander "met de mantel der liefde toe te dekken":

(Gen 9:23): השמלה - de mantel **380**

מצרים - Mizraïem (Egypte) **380**

- het bedekken van een wereld zonder goddelijke waarden = Egypte = 380 en zo ook van de momenten van zwakte van anderen met de mantel der liefde = 380

het bedekken van de momenten van zwakte van anderen wil niet zeggen dat men hen wanneer nodig niet zal benoemen. Op het juiste moment en zonder belangen van derden onder vier ogen en met respect en tot opbouw en niet tot omlaag halen echter zal het gebeuren

- gedraagt zich daarentegen als de mens naar de gelijkens Gods. En deze tweesnijdende waarheid betrof de vloek van Noach over de zoon van Cham en zijn zegen over Japhet en Sem:

Het tentoonstellen van de zwakte van een mens is gelijk aan het ontheiligen van de heiligheid Gods. Aldus was niet voldoende dat Sjem en Japheth een op de wereldse zwakte van hun vader passende mantel (380 en 380 => boven) op hun schouders namen:

(Gen 9:23): וישימו על שכם שניהם **1237**
en zij legden op de schouder beiden

Ook zou nog niet uitgemaakt hebben dat zij de naaktheid van hun vader ermee bedekten (1237 en 1237):

(Gen 9:23): ויכסו את ערות אביהם **1237**
en zij bedekten de naaktheid van hun vader

Waar men vergoelijkend kan doen en tegelijk de gelegenheid achter de hand kan houden, volstond eerst het ook "geen geheugenfoto's nemen" oftewel het "geen bewijsstukken tot latere pressie achterhouden". Men zal geen inbreuk op de intimiteit en integriteit van een mens maken evenals men de gestalteloosheid Gods niet zichtbaar zal willen maken:

(Gen 9:23): ופניהם אחרנית **860**
en hun gezichten achterwaarts

אלהים **86**
Elohiem (niet de naam waarmee God zich bekend maakt => 1e hfdst)

Aldus werd juist met beide handelingen tezamen = 1237 + 860 = 2097 voor hen de Almachtige in de vorm van de boom des levens waarneembaar:

(Gen 9:23): ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחרנית 2097 = 9 x 233
en zij bedekten de naaktheid van hun vader en hun gezichten achterwaarts

(Gen 2:9): עץ החיים - boom des levens 233 = 1 x 233

(Gen 9:27): וישכן באהלי שם 774 = 9 x 86
en hij (**Japheth**) zal wonen in de tenten van **Sjem**

- de Eeuwige (אלהים) = 86

De 10 x 86 = 860 van het achterwaarts zien kan "net niet" zijn omdat men God niet met ogen waar kan nemen. De negen maal echter past bij de geschiedenis van de nieuwe generatie van de zonen van Noach overeenkomstig het **negende** hoofdstuk en de "baarmoeder" teth = 9 van een nieuwe mensheid.

Er moet aanvankelijk ook een Cham geweest zijn welke bij uitgaan van de ark nog zegen kon ontvangen (Gen 9:1). Met hem als de vader van Mizraiem = Egypte = "de weliswaar werelds denkende maar niet tegen God gerichte mens" (=> 1e hfdst) richtte de Almachtige eveneens zijn bond nog op (Gen 9:8/9, => 21e hfdst), terwijl hij echter langzaam het karakter als van de tegenstander Gods ontwikkelde. Want als jongste van de drie trachtte hij uiteindelijk om de rechten van de eerstgeborene te bemachtigen:

(Gen 9:24): בנו הקטן **222**
zijn jongste zoon (Cham)

בכר **222**
eerstgeborene

Middels de naam van zijn jongste zoon namelijk legde hij een claim op de erfenis van zijn vader (=> onder) oftewel op het sinds Adam (=> 5e hfdst) beloofde "land vloeiende van melk en honing". Over deze had ook de vader van Noach geprofeteerd en zij stelt de aarde en een mensheid voor als eens de "trouwe wederhelft" en eeuwig toegewijde omgangspartner (Gen 3:8) Gods zijnde:

(Gen 3:20): חוה - Eva **19**

(Gen 2:21): צלע - zijde **190**

- de ene zijde en helft van de mens (=> 2e hfdst) en Eva als "helft der mensheid"

Dat alenige "eeuwighedsrijk" was bij uitgaan van de ark opnieuw in het gezichtsveld gekomen:

כנען Kanaän **190**

(Gen 8:21): ויירח יהוה את ריח הניחח ויירח יהוה את ריח הניחח
en rook Jahwe de lucht de liefelijke **950 = (1 x 190) + (4 x 190)**

- de geestelijke zijde = 1 x 190 plus de materiële zijde = 4 x 190 van het land van belofte

- en zal lange tijd na de zondvloed "hoofdthema" geweest zijn. Want na iedere oorlog zoals ook "de zondvloed" (=> 4e hfdst) spreekt een ieder over een betere wereld en over "dat nooit weer", terwijl slechts weinigen echter de gelouterde geest vasthouden:

leeftijd van Noach: **950** jaar

En zo vatte Cham dat eenheidsrijk niet op als een gemeenschap van innerlijk door de geest Gods geleide mensen maar als een wereldrijk onder centraal gezag van mensen met hem als heerser over de nieuwe wereld. Waar aldus de heerszucht als van de tegenstander zich in hem manifesteerde:

uit hem zou o.a. Nimrod voortkomen (=> 10e hfdst)

- trad ook de onverbeterlijkheid als van de tegenstander bij hem aan het daglicht. Als gezegd zoekt deze zelfrechtvaardiging in het omlaag halen van een ieder beter zijnde en zo ook vernederde Cham zijn vader om zijn heerszucht te rechtvaardigen. Het zich deemoedigen en niet zelf de grote mens willen zijn (=> 3 hfdst) had weer het "land vloeiende van melk en honing" in het zicht gebracht en zo heette dat land:

כנען Kanaän

כנען zich deemoedigen

- de toewijding en overgave aan God als toegang tot het land van blofte

En met een ultieme claim op dat land noemde Cham zijn jongste zoon:

כנען Kanaän

כנען deemoedigen, vernederen

- wat Cham deed en wat de tegenstander doet om zichzelf te verheffen

- terwijl deze en zijn nakomelingen dat land van belofte ook bezetten. Want overeenkomstig de beschrijving van de vier rivieren (=> 2e hfdst) waren hart en kern van dat land bekend.

Cham paste de methode toe waarmee ook heden ten dage invloedrijke mensen buiten spel gezet worden. Men graaft in hun verleden en vindt fouten of zwakke momenten of blaast gebeurtenissen tot zulke op en brengt hen uitvoerig in de publiciteit:

we spreken hier niet over het ontmaskeren van geëerde maar principeloze mensen voor zover het niet vanuit een zucht tot omlaaghalen geschiedt

Cham haalde zijn vader omlaag en zijn zoon Kanaän trof de vloek omdat deze de erfgenaam en belichaming van diens geest was. Cham handelde als de tegenstander (=> boven) en zo werd Kanaän de "vleeswording" (=> 6e hfdst) in optima forma van de hoop en het streven van de tegenstander Gods:

(Gen 6:3): בשגם הוא בשר
wanneer hij dwaalt (is) hij (de mens slechts) vlees (=> 6e hfdst)

(Gen 9:22): חם אבי כנען **251**
Cham de vader van Kanaän

בשר **502 = 2 x 251**
vlees

- Ham en Kanaän als beiden = 2 x 251 slechts vlees zijnde

(Gen 9:26): אלהי שם - **386**
de God van Sjem

(Gen 9:27): אהלי שם - **386**
de tenten van Sjem

Christendom en islam zijn als "dochters" van de joodse religie "springplanken" terug naar het oorspronkelijke en daarmee naar een van heidense trekken ontdane geestelijk inzicht. De kennis zal uit blijven gaan vanuit het jodendom als de "wortel" (Zach 8:23) en niet vanuit de latere "opgepropte takken" (NT)

en zal zijn Kanaän knecht voor hem: alleen wanneer Japheth *mede* in de tenten van Sjem woont, zal Kanaän ook zijn nakomelingen horig zijn

De opdracht Gods aan de nakomelingen van Jakob tot verovering van het land Kanaän wordt heden ten dage door velen gezien als een trek van antiek barbarisme. De zienswijze komt vooral voort vanuit een aan het verschijnsel van "bewuste gewetenloosheid" voorbijgaande interpretatie van "menselijke waarden". Ook de "herkansing voor een ieder tot in het oneindige" komt uit die interpretatie voort bij miskennen dat door zulke "menselijke waarden" juist slachtoffers vaak voorgoed de kansen ontnomen worden. De zevende dag bestaat voor de mens van goede wil niet alleen uit zijn eigen streven maar ook uit zijn bescherming voor mensen van een slecht handelen:

(Gen 9:23): וערות אביהם לא ראו 978 = **6 x 163**
en de naaktheid van hun vader niet zij zagen

(Gen 9:25): ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו 1141 = **7 x 163**
en hij sprak: vervloekt Kanaän. Knecht der knechten zal hij zijn zijn broeders

Weliswaar is in een gebekkige wereld vaak het "al dan niet bewust en derhalve onverbetterlijk gewetenloos zijn" van een misdadiger niet goed vast te stellen, als zelfs voor Kanaän nog een verkleind restant aan zegen bleef:

(Gen 9:1): ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם 2870 = **70 x 41**
פרו ורבו ומלאו את הארץ
en zegende de Eeuwige Noach en zijn zonen en sprak tot hen: **weest vruchtbaar** en **vermeerder u** en **vult de aarde**
- אמ = moeder = 41

(Gen 9:25): עבד עבדים יהיה לאחיו 287 = **7 x 41**
slaaf der slaven zal hij zijn zijn broeders

Zonder beproevingen als van een Cham bestaat er geen vervolmaking en is de zondvloed eveneens onvermijdelijk:

שם	Sjem	340
יפת	Japheth	490
		830

=> המבול - zondvloed = **83**

(Richt 3:1): en dezen de volkeren welke in rust liet Jahwe om te beproeven met hen Israël - allen (te beproeven) welke niet wisten van alle oorlogen van Kanaän (welke nog niet beter wisten)

Eerst met Cham (חם) = 48 verschijnt zowel de sabbat = 7 als de dag van de andere zijde = 8:

$$340 + 490 + 48 = \mathbf{878}$$

Ten allen tijde echter zal rechtspraak een voorkomen van verdere misdaad en derhalve geen vergelding beögen:

factoren als "verzachtende omstandigheden" behoren daarom slechts in zoverre de rechtspraak mede te bepalen als dat zij iets over de kans op recidive uitzeggen. Niet vergelding en daarmee straf maar het voorkomen van verdere misdaad behoort de maat tot *rechtsoordeel* te zijn

- als "draaideurcriminelen" vaak het falen van een bepaalde interpretatie van menselijke waarden en een daarop berustend justitieel bestel belichamen:

vaak uiteraard ook het gevolg zijn van een algeheel gebrekkige moraliteit en men moeilijk meer mensen uit de roulatie kan halen dan dat er vrij rondlopen

Duidelijk moge zijn dat het verwijderen van Kanaän en zijn nakomelingen:

de palestijnen = "de filistijnen" zijn geen nakomelingen van Kanaän maar van Mizraïem = "Egypte"

- geen misachting van *menselijke waarden* heeft moeten zijn. Immers werden zij volgens de thora en het boek Josua verdreven en ging het volgens dezelfde bronnen om bewust gewetenloze mensen. Want Kanaän wordt in dit hoofdstuk van de thora beschreven als onderdrukker van de zich naar de gelijkenis Gods richtende mens en derhalve was zijn verdrijving een *bescherming van menselijke waarden*. Het land "vloeiende van melk en honing" was beloofd aan Seth en aan Noach en aan Sjem als voortzetting

van de tak van Seth, maar de Kanaän van Cham maakte zich voortijdig van de belofte meester. Steeds bezetten ongeestelijke mensen met wat vrome woorden snel en haastig geestelijke leefgebieden, waar de naar echtheid strevende tot het kunnen bewonen van dezen tijd nodig heeft. Echter onttrekt de Almachtige zijn belofte niet aan wie hij beloofde en zal dat ook na millennia op grond van "veranderde inzichten omtrent menselijke waarden" niet doen:

(Gen 9:9): את בריתי
mijn bond (met jullie)

1023

(Gen 9:9): ואת זרעכם אחריכם
en met jullie zaad na jullie

1023

Minstens zoals de thora het beschrijft roofden niet de Israëlieten het land Kanaän als vaak uitgelegd maar *roofden anderen* het. De *oorspronkelijke rechthebbenden* werden *door de situatie en omstandigheden ertoe geleid* om alsnog te aanvaarden wat hen beloofd was. En ter bevestiging van *die leiding Gods* voltrekt het zich heden ten dage niet anders. Want de joden werden 2000 jaar lang alom in de wereld vervolgd en waren nergens op termijn welkom of werden in het geheel niet getolereerd. De massale uitroeiing tijdens de 2e wereldoorlog tenslotte liet slechts de terugkeer naar een verdedigbaar *eigen land* als enige uitweg over. Geen mens en zeker geen heel volk laat zich vrijwillig afslachten en aldus deed *de hand Gods* de joden in hun eigen land terugkeren:

1948 - hebreuws jaar van de geboorte van Abraham

1948 - westers jaar van de stichting van de joodse staat

In Gen 9:18 valt de toevoeging "en Cham hij de vader van Kanaän" op:

en waren de zonen van Noach de uitgaanden van de ark
Sjem en Cham en Japheth en Cham hij de vader van Kanaän

Qua leeftijd zou de naamsvolgorde moeten zijn:

Japheth (יפת) en Sjem (שם) en Cham (חם)

Met de beginletters van die namen zijn twee stamwoorden te vormen, namelijk ישי = "gedachte" en met verbuiging 3e p. m. sg. (י) ישי = "zich deemoedigen" en "bukken". Het tweede stamwoord valt op in verband met "en Cham hij de vader van Kanaän", waar Kanaän van כנע = "deemoedigen" en "zich deemoedigen" komt (=> boven):

eigenlijke volgorde: ישי = hij deemoedigt zich
(eindletters): תם = volmaakt zijn

volgorde van noemen:

(eindletters): מת = omgebracht (wordend) (*defect*)

Aldus geeft de toevoeging "en Cham hij de vader van Kanaän" de oorzaak van de veranderde volgorde aan. Cham had zich niet gedeemoedigd en zou zo een zoon van slechte geest voortbrengen. Overeenkomstig de eindletters in veranderde volgorde zou het niet zich deemoedigen opnieuw tot de dood leiden in plaats van volmaakt te worden. Want Cham en Kanaän zouden anderen deemoedigen in plaats van zichzelf te deemoedigen.

Wil men hen die terugkeer verwijten zo zal men eerder de eigen voorouders hun veroordelingen en vervolgingen en haat en moord van en op joden door de eeuwen heen verwijten. Door dezen deed God het volk Israël terugkeren en slechts uit onwaarachtigheid is haar het verlangen tot overleven te verwijten:

Dat alles wil overigens niet zeggen dat met de palestijnen geen rekening gehouden zal worden. Als gezegd stammen zij niet van Kanaän af en reeds Abraham sloot met hen "de bond tussen Israël en de wereld" (=> 21e hfdst)

Uiteraard moet ook hier de symboliek mede in het oog gehouden worden. Want zoals de dienaar van Abraham *uit Damascus* (=> 24e hfdst) behoren allen tot de bond van Israël welke onzelfzuchtig in hun toewijding tot God en medeschepselen zijn. En omgekeerd vallen ook de van Sjem ingeborenen van de bond af welke zichzelf groot en sterk achten:

- שעיר - (se-ier) Seier = de zoon van Jitzak "Esau"
- (sa-ier) demon (Lev 17:7) - engel van het zelf groot zijn

- (=> 33e hfdst). Ook Noach en Cham en Kanaän en Sjem en Japheth vertegenwoordigen gezien hun "leeftijden" geestelijke richtingen en episodes van overheersende stromingen door de eeuwen. De strijd tussen hen voltrekt zich derhalve niet binnen goed af te bakken groepen en volkeren en locaties maar tussen individuele mensen en groeperingen van meest uiteenlopende samenstelling tot over de gehele wereld met Israël als voorbeeldland voor de gehele wereld. Want de gehele wereld is bedoeld om eens tot in alle uithoeken van de aarde tot het Eden van de oorspronkelijke schepping Gods te worden.

De bond en de regenboog en Sjem en Cham en Japheth (I)

Voor Sjem: voor allen met aangeboren gevoel voor godskennis (=> boven) is "Jahwe de Gezegende" de Alenige = 1 t.o.v. de wereld = 4 en is daarmee zelf het direkt *geestelijk waarneembare* teken van de bond:

---- 254 ----

(Gen 9:26): ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד למו 1270 = 5 x 254
 en hij sprak: *gezegend Jahwe* de God van Sjem en zal zijn Kanaän slaaf voor hem

Voor Japheth: voor allen van een oprecht hart maar met ogen welke *voor het geestelijke* geopend moeten worden (=> boven) staat de regenboog als *materieel zichtbaar* teken van de bond in de wolken:

(Gen 9:27): יפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם ויהי כנען עבד למו = 2243
 opene Elohiem voor Japheth opdat hij zal wonen in de tenten van Sjem en (opdat) zal zijn Kanaän slaaf voor hem

(Gen 9:13): את קשתי נתתי בענן = 2243
 mijn regenboog zal ik zetten in de bewolking

Voor zulken was ook de ark תבה = 407 een zichtbaar teken אות = 407. Want een "teken" is een zichtbaarwording van geestelijke realiteit in het materiële waarin de boom van kennis van goed en kwaad centraal staat (=> 2e hfdst).

(Gen 9:12): ויאמר אלהים אל נח זאת אות הברית 1864 = 2 x 932
 en sprak Elohiem tot Noach: dit het teken van de bond

(Gen 2:9): עץ הדעת טוב ורע 932 = 1 x 932
 boom van de kennis van goed en kwaad

Een teken is er aldus ten behoeve van de mens welke het geestelijke nog niet voorbij de dualistisch materiële wereld = 2 x 2 x 2 x ... waar kan nemen:

אות הברית 1024 = 2 x 2 x 2 x 2 x 2 x 2 x 2 x 2 x 2 x 2 (2¹⁰)
 teken van de bond

De bond en de regenboog en Sjem en Cham en Japheth (II)

Voor Kanaän: voor allen van een verkeerde geest geldt dat ondanks hun slechtheid geen zondvloed al het leven zal beëindigen:

(Gen 9:2): ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים 2388 = **4 x 597**
en jullie vrees en jullie schrik zal zijn op al het gedierte der aarde
en op al het gevogelte der hemelen

(Gen 9:11): והקמתי את בריתי אתכם ולא יכרת כל בשר עוד ממי המבול 4776 = **8 x 597**
ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ
en ik zal oprichten mijn bond met jullie en niet zal ik verdelgen al
het vlees nog vanwege de wateren van de zondvloed en niet zal
zijn nog een zondvloed om te verderven de aarde

Ondanks "jullie vrees" en "jullie schrik" = 2388 over ongeestelijk = "het gedierte" en geestelijk = "het gevogelte der hemelen" zal de bond = 2 x 2388 sterker zijn. De slechtheid vindt alleen zelf zijn ook geestelijke ondergang in de zondvloed:

(Gen 9:2): jullie vrees en jullie schrik over al het leven 2388 = **4 x 597**
=> 4 : 1

(Gen 9:25): ארור כנען 597 = **1 x 597**
vervloekt Kanaän

De geest Gods = 1 staat hier in negatieve vorm als een "ontbreken van deze" = "vervloekt zijn" (= > 3e hfdst) tegenover de slechtheid van slechte mensen = 4.

Appendix

Hebreeuwse letters hebben behalve hun betekenis als letter ook een getalwaarde en een naam en een teken:

<u>letter</u>	<u>naam,</u> <u>teken</u>	<u>getal-</u> <u>waarde</u>	<u>letter</u>	<u>naam,</u> <u>teken</u>	<u>getal-</u> <u>waarde</u>
א	Aleph hoofd	1	ל	Lamed ossenstok	30
ב	Beth huis	2	מ (ם)	Mem water	40
ג	Gimmel kameel	3	נ (ן)	Nun vis	50
ד	Daleth deur	4	ס	Sameg slang	60
ה	He venster	5	ע	Ajin oog	70
ו	Waw haak	6	פ (ף)	Pee mond	80
ז	Zajin zwaard	7	צ (ץ)	Tsadee vishaak	90
ח	Cheth afsluiting	8	ק	Kof oog van naald	100
ט	Teth baarmoeder	9	ר	Resch schedel	200
י	Jod hand	10	ש	Schin tand	300
כ (ך)	Kaf hand in beweging	20	ת	Taw teken X	400